

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 22.10.2012
Čj. 652/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obv. Bc. J. K. - stížnost pro porušení zákona
Příloha: spis OS v Liberci sp.zn. 3 T 204/2005

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného kpt. Bc. J. K. (...),

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 24.5.2012, č.j. 55 To 190/2012-291.

U Okresního soudu v Liberci je pod sp.zn. 3 T 204/2005 vedeno trestní řízení proti obviněnému kpt. Bc. J. K., který je stíhán pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. c) tr. zákona.

Věc byla pravomocně skončena rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 1.9.2009, č.j. 55 To 336/2009-241, jímž byl zrušen odsuzující rozsudek nalézacího soudu a obviněný byl podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek, že jako policista a vedoucí Obvodního oddělení Policie ČR Frýdlant během i mimo službu nerespektoval příkaz soudce Okresního soudu v Liberci ze dne 7.5.2003, č.j. 6 T 355/2001-82, k dodání B. S., nar... ..., do výkonu trestu odnětí svobody do věznice v L., který byl na Obvodní oddělení F. doručen dne 15.5.2003 s přiděleným č.j. ORLI-270/FR-2003, neboť mu nejméně od měsíce května 2003 do měsíce září 2003 umožnil vyhýbat se nástupu do výkonu trestu odnětí svobody, i když věděl, kde se hledaný zdržuje, byl s ním v osobním kontaktu v souvislosti s výhodným obstaráním zámkové dlažby, včetně její následné úhrady z C., a.s. Liberec, přičemž neučinil žádná opatření k zadržení a dodání

jmenovaného do výkonu trestu, jímž měl spáchat trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odst. 1 písm. c) tr. zákona.

Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci podal dne 9.11.2011 k Okresnímu soudu v Liberci návrh na obnovu řízení v neprospěch obviněného podle § 178 odst. 1 tr. řádu a podle § 280 odst. 2 tr. řádu.

Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 23.2.2012, č.j. 3 T 204/2005-286, byla podle § 284 odst. 1 tr. řádu povolena obnova řízení v neprospěch obviněného Bc. J. K., které skončilo pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 2.4.2009, č.j. 3 T 204/2005-220, a který nabyl právní moci dne 1.9.2009 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, ze dne 1.9.2009, č.j. 55 To 336/2009-241, protože vyšly najevo skutečnosti a důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly vést spolu se skutečnostmi a důkazy známými soudu již dříve k odlišným závěrům o vině a trestu obviněného. V důsledku toho byl napadený rozsudek zrušen ve výroku o vině i o trestu.

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 24.5.2012, č.j. 55 To 190/2012-291, zamítl stížnost obviněného proti usnesení nalézacího soudu jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu, nadřízený orgán stížnost zamítne, není-li důvodná.

Podle § 279 písm. b) tr. řádu je obnova řízení v neprospěch obviněného vyloučena, uplynula-li lhůta v délce jedné poloviny promlčecí doby trestného činu, o kterém se vedlo trestní stíhání.

Citovanými ustanoveními se však krajský soud důsledně neřídil.

Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, který může z podnětu účastníka řízení narušit stabilitu a nezměnitelnost pravomocného meritorního rozhodnutí. Takovýmto rozhodnutím ve věci byl rozsudek odvolacího soudu ze dne 1.9.2009, který téhož dne nabyl právní moci. Za trestný čin podle § 158 odst. 1 tr. zákona umožňuje zákonodárce ukládat trest odnětí svobody v trvání až na 3 léta. Podle § 67 odst. 1 písm. c) tr. zákona zaniká trestnost činu uplynutím promlčecí doby, jež činí 5 let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně 3 léta. Rozhodná doba, pro přípustnost obnovy řízení tak uplynula dne 1.3.2012.

Pro úplnost lze připomenout, že lhůta uvedená v ustanovení § 279 písm. b) tr. řádu, jejíž uplynutí vylučuje obnovu v neprospěch obviněného, není promlčecí lhůtou trestného činu, o kterém se vedlo trestní stíhání, takže na její běh nemají vliv okolnosti uvedené v ustanovení § 67 odst. 2, 3 tr. zákona o stavení a přerušení promlčecí doby. Pro začátek běhu této lhůty je rozhodující doba, kdy rozhodnutí, jímž skončilo trestní stíhání, nabylo právní moci (viz č. 43/2003 Sb. rozh. tr.).

Stížnostní soud postupoval v rozporu s ustanovením § 279 písm. b) tr. řádu, když aproboval rozhodnutí nalézacího soudu o povolení obnovy řízení. Zákonodárce klade při povolení obnovy řízení v neprospěch obviněného důraz na právní jistotu účastníků řízení, kdy obnova řízení nemůže být povolena v případě, že uplyne rozhodná doba, v tomto případě ½ promlčecí doby za projednávanou trestnou činnost. Zákonodárcem stanovená doba

přípustnosti obnovy řízení v neprospěch obviněného je dobou prekluzivní. Koncepce povolení obnovy řízení je tak zákonodárcem stanovena odlišně od jiné rozhodovací činnosti soudu (např. u rozhodování o osvědčení dle § 60 odst. 1, odst. 2 tr. zákona, kde zákonodárce přímo vymezuje, že soud v rozhodné době *rozhodne*). V případě obnovy řízení však zákonodárce nespojuje včasnost povolení obnovy řízení toliko s podáním návrhu oprávněnou osobou ani s rozhodnutím nalézacího soudu, ale s povolením obnovy řízení jako takovým. Jinak řečeno, pro respektování prekluzivní lhůty uvedené v ustanovení § 279 písm. b) tr. řádu není rozhodné, zda návrh je podán včas, popř. že soud I. stupně o něm včas rozhodne, nýbrž slova „obnova řízení ... je vyloučena“ je nutno vykládat tak, že v uvedené lhůtě musí rozhodnutí o povolení obnovy řízení nabýt právní moci.

Za situace, kdy odvolací soud kritéria pro povolení obnovy řízení v této věci posuzoval po 1.3.2012, nemohl rozhodnutí nalézacího soudu aprobovat s odkazem na ustanovení § 279 písm. b) tr. řádu, neboť v tom okamžiku již byla obnova řízení v neprospěch obviněného nepřípustná.

Stížnost pro porušení zákona tak směřuje proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 24.5.2012, č.j. 55 To 190/2012-291, kdy se jedná o pravomocné rozhodnutí, vůči němuž je dle § 266 odst. 1 tr. řádu stížnost pro porušení zákona přípustná. Uvedeným postupem v nepravomocně skončené věci je možno předejít situaci, kdy by zákonnost povolení obnovy řízení byla oprávněně napadena obhajobou oprávněnými prostředky, ať už řádnými či mimořádnými, po projednání věci v obnoveném hlavním líčení a vyhlášení nového rozhodnutí ve věci samé. Současně je nutno vzít v úvahu naléhavý zájem obviněného, který by byl vystaven opětovnému projednání trestní věci s očekáváním, že by mohl být odsouzen.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 24.5.2012, č.j. 55 To 190/2012-291, byl v neprospěch obviněného kpt. Bc. J. K. porušen zákon v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu ve spojení s § 279 písm. b) tr. řádu,
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadené usnesení zrušil a zrušil i všechna další rozhodnutí na něj obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a postupem podle § 271 odst. 1 trestního řádu sám ke stížnosti obviněného zrušil usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 23.2.2012, č.j. 3 T 204/2005-286, a podle § 283 písm. c) rozhodl o zamítnutí návrhu státního zástupce na povolení obnovy řízení, neboť obnova je vyloučena podle § 279 trestního řádu.

Nejvyšší soud rozhodl pod spisovou značkou: [7 TZ 83/2012](#)